

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Friderici Iacobi Beyschlagii, Gymnasii, quod Halæ Suevorum est, Adiuncti, & ad ædem S. Mich. Archangeli Catechetæ extraordinarii, Sylloge Variorum Opusculorum

(Programmatvm, Orationvm, Epistolarvm, Poematvm, Dissertationvm, Aliarvmqve Observationvm ...)

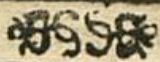
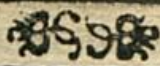
Fascicvlos I.II.III.IV.V. Ab Annis MDCC.XXVII.M.DCC.XXVIII.M.DCC.XXIX.
Editos, Complexvs. Cvm Indice Triplici.

Beyschlag, Friedrich Jakob

Halae Suevorum, M.DCC.XXIX

I. Lectorem Benevolum ad Orationem Divis Manibus Sacram Illustris & Magnifici Domini, Johan. Lavrentii Drechsleri, [...]

urn:nbn:de:gbv:45:1-16134

I.

LECTOREM BENEVOLUM

ad

ORATIONEM

Divis Manibus Sacram

ILLVSTRIS & MAGNIFICI

DOMINI,

JOHAN. LAVRENTII
DRECHSLERI,Consulis Senioris, ærarii Quæstoris, & Ec-
clesiarum Scholarumq; Directoris longe
Gravissimi,*Vto Id. Jul. An. 1725.*

audiendam

officiose & humaniter

invitat

JOHANNES GEORGIUS MEJER,

Gymnasii Hallensis Rector.

EVolavit ex vinculo corporis, tanquam
ex carcere, tribus abhinc mensibus,
Illustris ac vere Magnus DN. JOHANNES
LAURENTIUS DRECHSLER, *Patriæ*
Consul Senior, ærarii Quæstor, & Ecclesiarum
Tom. I. Fasc. II. P. Scho.

Scholarumque Director Gravissimus, Vir tum nobilitate ac virtute, tum meritis ac gloria maximus, nec unquam, nisi summa laudis prædicatione memoria nostra repetendus. Exequias ivit, ac in squalore & sordibus iacuit civium universitas, nec nisi invita lugensque ad ultimum humanitatis observantiæque officium evocata est, quod, turbare mortalitatis ordinem, existimavit, qui, cum naturæ ac gloriæ satis diu vixisse, sibi videretur, patriæ, in cuius tuenda augendaque salute rerum præclare gerendarum recubuit scopus, non diutissime viveret. Neque id mirum, ex quo ei neque vel occasio plurimis iisque maximis beneficiis complectendæ patriæ, vel animus studiumque defuit, qui domestico incitatus exemplo, ad illustria quæque contendit, & prima, quæ nobiscum nascuntur, honestatis gloriæque semina, artibus & usu sic corroboravit, ut eo pergeret acriter, unde & vera reipublicæ esset felicitas, & nomen suum sedem stabilem & domicilium certum haberet. Singularem illam animi vim ex stemmate habuit Vir præstantissimus, postquam non inauspicato eos nactus est parentes, qui, ut filii bene recteque educandi

inirens

inirent rationem, tum multa præceptorum
suavitate, tum vera veræ virtutis imagine
viam muniverunt optimam. Lucem hanc
primum in hac urbe vidit XLV. Calendas
Maïas, anno supra millesimum & sexcen-
tesimum sexagesimo quarto, quem *Pater,*
Vir Nobilissimus, Amplissimus & Prudentissimus,
Dn. LAURENTIUS DRECHSLER, Primarius Se-
natorii Ordinis & Quinque Viratus Assessor,
tractusque Kocharici Præfectus, longe meritissi-
mus, summæ sibi curæ habuit; Mater vero
KUNIGUNDA SIBYLLA, ortu SCHUSTERIA,
femina dignis suo sexu virtutibus ornatif-
sima, charissimum hoc coniugii pignus in
sinu ac oculis tulit. Uterque autem nequa-
quam partes boni parentis explere prius,
credidit, quam recens à Deo datus in civi-
tatem Christianam adscriptus, & fonte sa-
cro à sorditie repurgatus, certissima bene
beateque vivendi præsidia sibi comparasset.
Illo veræ felicitatis fundamento rite iacto,
cum eluceret à teneris indoles generosa,
puer pietate, moribus & doctrinis imbuen-
dus datus est fidelissimis Gymnasii nostrî
Moderatoribus, ex quorum ore, quæ tra-
debantur, ita celeriter arripuit, ut nobilior
æqualibus ferretur suis, clariusque exsplenda-
desce-

desceret, quam generosi condiscipuli ferre possent; spemque omnibus fecit certissimam, fore, ut, quos in pugna umbratili strenue vicisset, eosdem in luce publica, dignitate, gloria ac meritis aliquando antecelleret. Aliquot itaque diligentiae praemiis ornatus, ac, edito quodam de *Clementia Victoria* specimine oratorio, Scholae Ephoris probatus, ut tam laudabiles conatus prosequeretur, Anno 1684. ad altiora Academicarum subsellia contendit, & salutata *Tubinga*, in Scholis *Harprechtianis*, *Mazierianis* ac *Suederianis* disciplinas hausit non poenitendas, nec minus ad percipienda sobriae philosophiae principia, quam ad rationes legum naturalium peruestigandas instructus est dexterrime. Exacto inter almas *Tubingensium* Musas biennio, florentissimam ad *Salam Academicam* concessit, & *Struvio*, *Müllero*, *Schlevogtio*, *Lynckero* & *Weigelio*, magnis in orbe literato nominibus, solertiam & ardorem ita ex voto approbavit, ut in totius sapientiae scientiaeque humanae curriculum descenderet, & tum iurisprudentiae civilis, tum iuris naturalis, tum absconditarum rerum naturalium, tum ceterarum disciplinarum cognitionem hauriret

mini

minime vulgarem. Facta deinceps à Dn^o Parente potestate, Lipsiam, Halam, Witebergam, Dresdam, Berolinum, Spandaviam, Brandenburgum, Brunsvigam, Helmstadium, Lüneburgum & omni inferiori Saxonia peragrata, Hamburgum abiit, multum interesse existimans, si non modo illorum locorum magnificentiam, ac magna illustrium virorum lumina, sed, quod caput rei est, rectam quoque capeffendæ regendæque reipublicæ rationem suspexisset. Dehinc velis latius expansis, Harlemum, Lugdunum, Roterodamum, Ultraiectum, & magnum illud Europæ emporium liberaliumque artium sedem, Amstelodamum &, quas Rhenus aspicit urbes, Coloniam, Bonnam, Moguntiam, atque Spiram excurrit, tum Senatu imperiali florentissimam. Quid vero non ab eo expectare licuit, qui tam egregio studio ad omne laudis ac gloriæ decus nitebatur? Exculto namque summis artibus animo, cum in patriam fieret redux, ita adventus eius excipiebatur, ut doctrinæ experientiaque laudem expectatio hominis, expectationem ipsius adventus admiratioque superaret. Vix ergo laribus patriis redditus, An. 1688.

exardescente Germaniam inter & Galliam belli flamma, *agri Hallensis ad negotia militaria Legatus*, (*Land-Commissarios* appellamus,) Anno 1695. *Prætor* renunciatus est. Verum enim vero tantum abest, ut is intra modicos dignitatis consisteret cancellos, qui ad sublimiora aspiraverat juvenis, ut potius maxima summorum honorum fieret accessio. Anno namque 1699. in *Inclytum senatoriæ dignitatis Ordinem* adscriptus est, cui dignitati An. 1701. bonorum sub hasta vendendorum *administratio*, Anno 1702. *Kocharici tractus præfectura*, alique honores, Anno vero 1712. potestas *Consularis* accessit, communibus Patrum suffragiis civiumque votis placidissime conspirantibus.

Ad lenienda vero vitæ tædia iniit consilium, & de idonea thori socia cum prospexisset, An. 1695. legit ANNAM MARIAM, *formæ ac frugalitatis* laude præstantem, genere BEYSCHLAGIAM; quod connubium ei lætum ac prosperum accidisset, nisi suavissima coniux cum trina sobole, quam decus ac florem familiæ allaturam, putaverat pater, duo post lustra, ex mortalitate fuisset erepta. Orbatus alteris votis sibi iunxit An. 1708. *Virginem & formæ & modestiæ*

stia florentissimam, MARIAM ROSINAM, nobilissima stirpe natam, Patre scilicet Excellentissimo ac Prudentissimo Dn. JOHANNE WILHELMO ENGELHARTO, ordinis Senat. Viro primario, Rosetique Praefecto, longe meritissimo, cuius ita probata virtus erat marito, ut dulcissimos inter amores sex utriusque sexus gratissima susciperet pignora, quibus sola superstes est SOPHIA CATHARINA, in spem succrescens optimam, nunc vero orbitatis dolorem acerbissimis lachrymis exprimens, ceteris praecipitatum Anno 1716. piissimae matris fatum morte partim occupantibus, partim consequentibus. Tertium in coniugii foedus An. 1721. ascivit *Virginem Illustrem* ac omni virtutis decore excultam, SUSANNAM ELISABETHAM, Illustris ac Magnifici Dn. WOLFGANGI GABRIELIS PACHELBELII de Gehag, Serenissimis Marchionibus Brandenburgicis utriusque Lineae in Franconia à Consiliis intimis, Viri & dignitate & fama meritisque longe gravissimi, filiam, quae, postquam filia ac filio, quorum aetas tenella nondum percipit domesticæ cladis magnitudinem, domum Drechslerianam amplificavit, orba nunc est, & in tristissimos gemitus & lachrymas profusa.

Ceterum quanta auctoritate non minus, quam prudentia & dexteritate Optimi Consulis expleverit partes, famamque illustraverit suam, si recensendum mihi sigillatim videatur, longior extendenda utique foret, quam pro ratione instituti, historia. In splendidissimis namque Consulatus honoribus immortalis cum laude versatus est, siue Senatui amplissimo consilii copiam agendique solertiam, siue reipublicæ curam ac fidem, siue aliis quibuscunque, quorum res litibus agebantur, iustitiæ & æquitatis studium testaretur, pulcherrimum existimans, si civitati fructum, aliis officia, sibi laborem recteque factorum oblectationem ac famam illustrem destinasset. Mirum ergo videri non debet, tantum Virum, qui, utrum rempublicam magis exornaverit, an ab illa sit exornatus, dubium reliquit, cum, supremo vale terrestribus dicto, cœlo redderetur, totam civitatem in luctum ac lachrymas coniecisse, acerbumque sui desiderium excitasse. Veruntamen, quia teste *Herodoto*, rerum humanarum circus est, qui rotatus semper eosdem fortunatos non præstat, cedendum fati est, quæ volentes ducunt, trahuntque nolentes; atque repu-

tan.

tandum, cumulatim repensam esse ablati decoris iacturam, ex quo *dignissimus Magni DRECHSLERI Successor, Illustris Dn. JULIUS FRANCISCUS OTTO, Consul nunc Senior, ararii Quaestor, Ecclesiarum & Scholarum Director gravissimus*, recta mente consilia providet, quæ offeruntur negotia, in publicam utilitatem convertit, & neque labori cedit, neque ulla curarum vi frangitur. Cui communi Inclyti Senatus suffragio, communibusque omnium bonorum votis ac precibus, in suavissimum Consulatuum consortium datus est *Illustris Dn. WOLFGANGUS CASPAR SANWALD, Consul h. t. Regens, ararii Quaestor, & Collegii Scholarcharum Assessor dignissimus*, generosa eaque longa imaginum paternarum serie *clarissimus*, deque communi civium salute *longe meritissimus*. Quam consularem *Illustrium Virorum* bigam (*) ut procurandæ publicæ saluti commodare velit cœli favor, quoad non tam sibi, quam reipublicæ, vivendo satisfacient, in omnium ore est ac precibus.

P 5

Cæte-

(*) Consularem hanc *Illustrium Virorum* bigam Patria nostra, (quæ *Illustre* illud & supra laudibus suis condecoratum, Par optimorum Consulum prima & ultima Anni 1725. parte

Ceterum summa cum patriæ ornamenta suo se splendore à temporum iniuria, hominumque oblivione tueantur, & gratæ posteritatis mereantur laudem; suarum tamen partium esse, existimavit Dn. JOH. LUDOVICUS de la MAGDELEINE, Gallica & Italica apud nos Scholæ Moderator dexterrimus, non modo laudes ac merita in beatas sedes recepti, interque coelites triumphantis enumerare, verum etiam recens collatos summos honores brevi ac gallice scripta oratione gratulari. Cui dicendi periculo cum datus sit 11. Julii dies, ea, qua decet, observantia ac humanitate Patres Patriæ, Gymnasii Ephoros, literarum gallicarum fautores rogamus & obtestamur, ut hora 2da pomeridiana, loco consueto frequentes adesse, animumq; commodare benevolum ne dedignentur. Isthoc officiorum genere & piis Manibus supremum honorem, & sumis nostræ Curia Viris observantiam testabuntur.
P. P. Hallæ Suev. d. 8. Jul. A. O. R. M. DCC. XXV.

parte fato sibi ereptum, merito acerbe luxit) hodie veneratur in eodem DN. WOLFG. CASP. SANWALDIO & DN. HENR. PETRO BONHOEFERO, Viris de Republica, Ecclesia & Schola benemerentissimis, pro quorum incolumitate vota ista optimus quisque nuncupat.

II.
EXPOSITIO
fidelis de morte
D. THOMAE MORI
et quorundam aliorum insignium
virorum in Anglia.
Anno M. D. XXXV. 4t. plag. 3.

PRAEFATIO EDITORIS.

Licet viderit Londini An. 1726. vita Thomæ Mori, Equitis, & supremi Angliæ Cancellarii sub Henrico VIII. Anglicano sermone dudum scripta, à Thoma Moro, Thoma illius abnepote, & ante hos ipsos centum annos, An. 1627. dicta in urbe edita, nuper vero ob raritatem suam & præstantiam, recusa. Describunt hanc editionem Viri doctissimi, qui Acta Eruditorum Lipsiæ Latino sermone colligunt, Mense Jan. An. 1727. p. 31. seqq. qui ipsi iam An. 1718. p. 475. seqq. eiusdem Thomæ Mori vitam, à Guil. Ropero, illius genero, qui filiam Mori, Margaretham, incomparabilem feminam, in matrimonio habuit, exaratam, & à Thoma Hearnio, A. 1716. Oxonii foras datam,